

30.01.2023 PONEDELJEK Martina, devica	KAPELA: 18.00	+ LIKAR in KOCINA, Tomaj 14A
31.01.2023 TOREK Janez Bosko, rd.ustanovitelj	KAPELA: 18.00	+ up.župnik ANTON POŽAR, PN Križ 145
01.02.2023 SREDA Brigita Irska, devica	KRIŽ: 18.00	ZA ZDRAVJE, p.n. Križ 245
02.02.2023 ČETRTEK JEZUSOVO DAROVANJE-SVEČNICA	KAPELA: 18.00	++ JUG in VRTOVEC, Tomaj 111 (po maši češčenje)
03.02.2023 PETEK Blaž, mučenec	KRIŽ: 18.00	+ ALBINA in LJUBO ABRAM, F.Brdo 1a (blagoslov sv. Blaža)
04.02.2023 SOBOTA Oskar, škof	TOMAJ - cerkev: 17.00	BOŽIČNI KONCERT MPZ iz Sežane
05.02.2023 5 NEDELJA MED LETOM	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10.00	++ SERAŽIN in UKMAR, Kazlje 21 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

V torek, 31.1. ob 18.30 srečanje BIBLIČNE SKUPINE

VEROUK: počitnice do 12.2.2023

ŽUPNIJA TOMAJ

4 NEDELJA MED LETOM

Štev.05/LETO XI.

29.januar 2023

Blagor ubogim v duhu
Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 5,1-12)
Ko je tisti čas Jezus zagledal množice, se je povzpел na goro. Sédel je in njegovi učenci so prišli k njemu. Odprl je usta in jih učil:
»Blagor ubogim v duhu, kajti njihovo je nebeško kraljestvo. Blagor žalostnim, kajti potolaženi bodo. Blagor krotkim, kajti deželo bodo podedovali. Blagor lačnim in žejnim pravičnosti, kajti nasičeni bodo. Blagor usmiljenim, kajti usmiljenje bodo dosegli. Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali. Blagor tistim, ki delajo za mir, kajti imenovani bodo Božji sinovi. Blagor tistim, ki so zaradi pravičnosti preganjani, kajti njihovo je nebeško kraljestvo. Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali, preganjali in vse húdo o vas lažno govorili. Veselite in radujte se, kajti vaše plačilo v nebesih je veliko.«

Telefon: 041 649 617; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>.

TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

IZ MEDIJEV

“Bratje, rotim vas v imenu našega Gospoda Jezusa Kristusa: vsi govorite isto in med vami naj ne bo razprtij. Med seboj se dopolnjujte v istem duhu in istem mišljenju. Hlóini domači so mi namreč sporočili o vas, bratje moji, da se prepirate. V mislih imam to, da ta ali oni izmed vas pravi: »Jaz sem Pavlov, jaz Apólov, jaz Kéfov, jaz pa Kristusov.« Mar je Kristus razdeljen? Mar je bil Pavel križan za vas? Mar ste bili krščeni v Pavlovo ime? Kristus me namreč ni poslal krščeovat, ampak oznanjat evangelij, in sicer ne z modrostjo besede, da Kristusov križ ne izgubi moči.” (1 Kor 1,10-13.17)

V sredo, 25. januarja, na praznik spreobrnjenja apostola Pavla, se je končala letošnja molitvena osmina za edinstvo kristjanov. Drugo berilo zadnje nedelje nas spomni prav na to. Namreč, needinost med kristjani ni samo v tem, da smo med seboj ločeni katoličani, anglikanci, evangeličani (luterani), kalvinisti, binkoštniki, pravoslavni kristjani... Gre tudi za (ne)edinost znotraj naše matične Cerkve. Za edinstvo in needinost v naših župnijah, škofijah, Cerkvi na Slovenskem... Zakaj je zaključek ravno na praznik spreobrnjenja sv. Pavla? Preprosto povedano zato, ker je edinstvo najprej sad spreobrnjenja. Edinstvo ne pomeni uniformiranosti, ampak pomeni živeti različnost s skupnimi cilji v skupnosti. Prav vsi kristjani smo bili krščeni v Kristusu, vsi pripadamo isti Božji besedi, istemu Svetemu Duhu. Smo pa med seboj različni. Spreobrnjenje pa je tisto, kar nas usmerja k življenju v edinstvi. Res je, da nas zadnje čase še posebej težijo slabe novice o cerkvenih osebah, ki so bile prej zelo “gor vzete”. In tu je na preizkušnji naša stanovitnost. V adventnem času smo pogosto brali in poslušali odlomek iz knjige preroka Izaija:

*“Volk bo prebival z jagnjetom
in panter bo ležal s kozličem.
Teliček in levič se bosta skupaj redila,
majhen deček ju bo poganjal.
Krava in medvedka se bosta skupaj pasli,
njuni mladiči bodo skupaj ležali
in lev bo jedel slamo kakor govedo.
Dojenček se bo igral nad gadjo luknjo
in odstavljeni bo iztezal svojo roko
v modrasjo odprtino.” (Iz 11, 6-8)*

Ta Izaijev “živalski vrt” je prispodoba prihodnje stvarnosti v nebeškem kraljestvu. Gre namreč za to, da Božja milost združuje tisto, kar po naravi ne sodi skupaj (kar je močno žalostilo sv. Frančiška Asiškega). Vendar se to dogaja tudi v sedanjem življenju. V naših župnijskih skupnostih se velikokrat znajdejo skupaj ljudje, ki se po naravi ne ujemajo najbolj. Vendar jih Božja milost združuje, saj jih preoblikuje Sveti Duh. Bistvo spreobrnjenja je, da postavimo Boga na prvo mesto v svojem življenju in se damo Bogu tudi oblikovati. S tem se tudi ustvarja edinstvo.

Poglejmo, kaj je o tem zapisal Pavel v pismu Galačanom:

“Pravim torej: živite v Duhu in nikakor ne boste stregli poželenju mesa. Kajti meso si želi, kar je zoper Duha, Duh pa, kar je zoper meso. Ta dva si namreč nasprotujeta, da ne bi delali tega, kar hočete. Toda če se daste voditi Duhu, niste pod postavo. Sicer pa so dela mesa očitna. To so: nečistovanje,

nečistost, razuzdanost, malikovanje, čaranje, sovraštva, prepirljivost, ljubosumnost, jeze, častihlepnosti, razprtije, strankarstva, nevoščljivosti, pijančevanja, žretja in kar je še takega. Glede tega vas vnaprej opozarjam, kakor sem vas že opozoril: tisti, ki počenjajo takšne stvari, ne bodo podedovali Božjega kraljestva.” (Gal 5, 16-21)

Morda ste opazili, da Pavel v negativnem kontekstu omenja strankarstvo. S tem ne misli političnega strankarstva v pomenu sedanje politike, pač pa na nepotrebne delitve znotraj Cerkve, ko nekdo preveč poudari neko delno lastnost. Dandanašnja Cerkev je, tako kot nekdaj, mnoštvo ne samo vernikov po župnijah, dekanijah in škofijah, ampak tudi skupnosti, gibanj, bratovščin, duhovnih tokov, tretjerednih ustanov, itd. Vse te so v veliko pomoč tistim, ki želijo resno hoditi za Jezusom, so pa med seboj različne. A Kristus je samo eden.

Le kdo ne pozna salezijanskih sotrudnikov, Frančiškovega svetnega reda, Skupnosti krščanskega življenja, Katoliške karizmatične preнове, Marijinega dela, Neokatahumenata, Vincencijeve konference, raznih marijanskih gibanj in bratovščin...? Vse to je veliko duhovno bogastvo Cerkve in dejansko vsako od njih služi celotni Cerkvi, če je v edinstvi s krajevnim škofom ter Petrovim naslednikom. Če pa je edinstvo porušeno, lahko pride do pojava “strankarstva”.

Tudi Cerkev v svoji človeški razsežnosti ni imuna na elitizem. In to je tisto, česar se moramo varovati. Že običajno “mehurčkarstvo” v naših lokalnih župnijskih skupnostih, ko se tisti, ki se dobro poznajo, zaprejo v nek mehurček in ne dajejo možnosti, da bi se v skupnost vključili tudi tisti bolj oddaljeni, je lahko velika težava. Obstajajo lahko tudi needinosti med duhovniki in celo med škofi. To je lahko velika težava.

V našem prostoru smo imeli težave z edinstvom v času epidemije covid19. Precejšen del vernikov je naseljen na limanice dokaj maloštevilnih “oznanjevalcev apokalipse”, češ da epidemije sploh ni, da je vse skupaj prevara in poskus, da nas globalna elita s pomočjo cepljenja pobije. Pri tem so širili tudi sporočila ter (dez)informacije, ki jih prej niso preverili, zavzeli pa stališče, da je papež in velika večina Cerkve v zmoti. To je povzročilo precej razprtij in ran.

In morda je bila to za nas dobra šola, kaj pomeni greh proti edinstvi. Edinstvi ni mogoče graditi brez ponižnosti, spreobrnjenja ter iskanja resnice (razločevanja). In to naj bo naše izhodišče, ko bomo razmišljali o edinstvi kristjanov.